

בש"פ 5587/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5587/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי באר שבע ב-
מ"ת 51820-06-18 מיום 19.07.2018 שניתנה על ידי
השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה:

י"ז באב התשע"ח (29.07.18)

בשם העורר:

עו"ד בנימין מלכא

בשם המשיבה :

עו"ד שרית רייך-אבניאל

מטעם הסיוע המשפטי (נציגת
המתלוננת):

עו"ד נעמה טייב

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע במ"ת 51820-06-18 (השופט נ' אבו טהה) מיום 19.7.2018 אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

עמוד 1

2. כתב האישום המתוקן מייחס לעורר עבירות של אינוס בנסיבות מחמירות (שתי עבירות); מעשים מגונים (מספר עבירות); והשמדת ראיה.

3. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן, לעורר עסק בלתי מורשה לביצוע ניקובים (פירסינג) וקעקועים בעיר דימונה.

הקטינה, ילידת 2004 (להלן: המתלוננת) יצרה קשר עם העורר בחודש אוקטובר 2017 לצורך ביצוע פירסינג, והגיעה לביתו סמוך אחר מכן, לצורך ניקוב (פירסינג). העורר ידע מהו גילה של המתלוננת.

במספר מועדים נוספים היתה המתלוננת בביתו של העורר, במסגרת עיסוקו כאמור, ובפעם האחרונה היה זה ביום 4.6.2018.

ביום 5.6.2018 בשעות הצהריים ביקש העורר מהמתלוננת להיפגש עמו, ולאחר שהסכימה, אסף אותה ברכבו ונסע לביתו, באמתלה כי עליו לקחת את ארנקו. המתלוננת, אשר חששה מפני העורר, התקשרה במהלך הנסיעה לחברתה ולא ניתקה את השיחה. העורר והמתלוננת נכנסו לחדרו של העורר, והלה נעל את הדלת, כיבה את האור והכניס את המפתח לכיס מכנסיו.

המתלוננת שאלה את העורר מדוע נעל את הדלת, והלה השיב כי מיד ייצאו מהבית. המתלוננת התיישבה על קצה המיטה. העורר, שהבחין בהבהוב הטלפון הנייד של המתלוננת, ניתק את השיחה הנכנסת, ומשהבחין כי יש שיחה נוספת על הקו, ניתק גם שיחה זו והשליך את הטלפון הנייד על השידה במרחק מהמתלוננת.

לאחר מכן התיישב העורר ליד המתלוננת, החל ללטף את ירכיה לכיוון איבר מינה ונישק אותה על לחיה ועל פיה. המתלוננת קמה ממקומה ושאלה את העורר לפשר מעשיו, והוא השיב לה כי "הכל בסדר". המתלוננת חזרה לשבת על המיטה כשהיא מפנה לעורר את גבה, והוא החל לנשקה בצווארה. המתלוננת ביקשה מהעורר להפסיק את מעשיו, אך הוא לא שעה לבקשתה, חיבק אותה מאחור, סובב אותה והושיבה על רגליו.

המתלוננת ביקשה שוב מהעורר להפסיק את מעשיו אך הוא צחק והמשיך לנשק את צווארה. העורר סובב את המתלוננת עבר המיטה, השכיבה והצמידה אל הקיר, והתיישב על רגליה. המתלוננת ניסתה להתנגד ולהדוף את העורר, בעטה בו, סטרה לו והכתה אותו בידה, אך ללא הועיל.

תוך שהוא מחזיק בידה על מנת למנוע ממנה להתנגד, הרים העורר את חולצתה של המתלוננת ונשך אותה בחזה. לאחר מכן התפשט, הפשיט את המתלוננת בפלג גופה התחתון, פישק את רגליה, החדיר את איבר מינו לאיבר מינה ובעל אותה בניגוד לרצונה עד אשר בא על סיפוקו, תוך שהוא מסב לה כאבים עזים. משבכתה המתלוננת, אמר לה העורר "אל תדאגי, את תתרגלי וזה לא יכאב". כאשר שם לב שהמתלוננת דיממה על הסדין, אמר לה "יהיה לך

זיכרון טוב ממני כי אני איבדתי לך את הבתולין", והחליף את הסדין.

לאחר מספר דקות, כשהמתלוננת ניסתה לקום מהמיטה, תפס אותה העורר, התיישב על רגליה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה ובעל אותה שוב בניגוד לרצונה, תוך שהוא מסב לה כאבים עזים. המתלוננת שבה ואמרה לעורר שהוא מכאיב לה והתחננה בפניו שיפסיק, אך הוא לא חדל ממעשיו עד שהגיע לסיפוק מיני. לאחר מכן התלבשו השניים, והעורר לקח את הסדין המוכתם וזרק אותו ברכבו.

בשל מעשיו של העורר נגרמו למתלוננת חבלות באזור איבר המין, באזור החזה, ובמקומות נוספים בגופה.

4. העורר נעצר ביום 6.6.2018 ומעצרו הוארך מעת לעת עד להגשת כתב האישום נגדו ביום 21.6.2018. במועד זה הגישה המשיבה בקשה למעצר עד תום ההליכים נגד העורר.

בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לעורר, בהן הודעתה של המתלוננת יום לאחר האירוע; תיעוד של סימני חבלה שנמצאו על גופה; הודעות הוריה המתארות בין היתר את מצבה הנפשי ביום האירוע ולאחריו; מחקרי תקשורת והתכתבויות בין העורר למתלוננת, התומכים בגרסתה.

כן נטען כי בנסיבות העניין, קיימות נגד המשיב עילות מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), שכן מעשיו החמורים של העורר מלמדים על מסוכנותו הגבוהה לציבור; וכן מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, שכן קיים יסוד סביר לחשש שאם ישוחרר העורר ממעצר הוא יתחמק מאימת הדין או ישבש הליכי משפט, בהינתן שמיד לאחר ביצוע העבירה העלים את הסדין ועליו דמה של המתלוננת וזרעו שלו.

5. בדיון שנערך ביום 1.7.2018 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה וביקש להפנות את העורר לקבלת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן, אשר יבחן את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר, בשל גילו הצעיר - כבן 20 - ובשל כך שהוא נעדר עבר פלילי. בית משפט קמא נעתר לבקשה, והורה על דחיית הדיון עד לקבלת תסקיר מעצר.

6. מתסקיר המעצר אשר הוגש לבית משפט קמא, עולה כי על פי התרשמותו של שירות המבחן, לעורר דפוסי התנהגות אימפולסיביים והוא נוטה לפעול לצורך סיפוק צרכיו המידיים, וכאשר צרכים אלו אינם נענים הוא עלול להתנהג באלימות. עוד קבע שירות המבחן כי "על רקע קשייו של העורר ליצור מערכת יחסים, דימוי עצמי נמוך, צורך בכוחניות ובהעצמת דימויו הגברי לא ניתן לשלול גם בעתיד סיכון להתנהגות מינית פוגענית".

לצד זאת צוין, כי המעצר מהווה גורם מרתיע עבור העורר, ועל כן "בטווח הקרוב יש ביכולתו לעמוד בגבולות חיצוניים ולהציב לעצמו גבולות פנימיים". כן צוין שירות המבחן כי העורר מתקשה להתמודד עם מעצרו בשל גילו הצעיר

והעובדה שמדובר במעצרו הראשון, וכי "המשך מעצרו עלול להעמיק אצלו דפוסים שוליים".

אשר לחלופת המעצר המוצעת, בבית דודתו של העורר ביפו, סבר שירות המבחן כי ארבעה מהמפקחים המוצעים - סבו, סבתו, דודו ודודתו - מתאימים לתפקיד, ואילו באשר לשניים האחרים - אמו ואביו החורג של העורר - ציין כי "אנו מתלבטים באשר להתאמתם הן ביחס ליכולתם להציב לו גבולות להתנהגותו ולהוות דמויות סמכותיות עבורו והן בשל החשש לניסיונות להפעיל לחצים על המתלוננת".

7. שירות המבחן בחן עוד את מצבה של המתלוננת, באמצעות שיחה שקיים עם הורי המתלוננת, אשר ציינו כי מאז האירוע היא מתמודדת עם חרדות וחוששת לשהות לבדה. לדבריהם, אמו של העורר פרסמה את שמה של המתלוננת בדימונה, דבר שגרם לה תחושת אשמה ועגמת נפש רבה, בנוסף לחרדות והקשיים שעומים היא מתמודדת מאז האירוע.

כמו כן, מסרו הורי המתלוננת כי אחות אמו של העורר יצרה קשר עם המתלוננת והפעילה עליה לחצים, ובעקבות כך הגישו ההורים למשטרה תלונה בעניין זה. עוד נמסר לשירות המבחן, כי המתלוננת חוששת מאוד מהעורר ומהאפשרות שישוחרר לחלופת מעצר.

8. בסיכום התסקיר, המליץ שירות המבחן כדלקמן:

"במידה ובית המשפט ימצא מקום לשחררו לחלופה המוצעת בתנאים של מעצר בית מלא, נמליץ על העמדתו בפיקוח מעצר של שירותינו למשך 6 חודשים ושילובו בקבוצה המיועדת למופנים על עבירות מין. ... כן נמליץ על איסור יצירת קשר עם המתלוננת ישיר ועקיף מצדו ומצד משפחתו המורחבת".

9. בתום דיון שבמהלכו נחקרו המפקחים המוצעים, הורה בית משפט קמא לממונה על הפיקוח האלקטרוני לחוות דעתו האם מקום חלופת המעצר מתאים לשמש ככתובת למעצר במתכונת אלקטרונית, תוך שהבהיר כי "אין בהזמנת חוות הדעת כדי להעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום".

10. בהחלטתו מיום 19.7.2018 קיבל בית משפט קמא את בקשת המשיבה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

בית המשפט ציין, כי עבירות המין המיוחסות לעורר מקימות חזקה סטטוטורית של מסוכנות גבוהה, לנוכח הכפייה והאכזריות העולים לכאורה מהמעשים, ובשל האופן נטול המעצורים שבו פעל העורר לשם מימוש זממו, ולפיכך רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן ניתן להסתפק בחלופת מעצר.

בית המשפט הדגיש בהקשר זה את התכנון המוקדם למעשים, תוך ניצול היכרותו של העורר עם המתלוננת, וכן את האלימות החמורה שנקט בה העורר לנוכח התנגדותה הפיזית של המתלוננת למעשיו, כאשר, כדברי בית המשפט,

"לא חס על הקטינה ומספר דקות לאחר האונס הראשון לכאורה הוא אנס אותה בשנית על אף תחנוניה ובכייה".

11. עוד נקבע, כי בעניינו של העורר מתקיימת עילת מעצר גם בשל כך שקיים יסוד סביר לחשש לשיבוש הליכי משפט, וזאת הן בשל העלמת הסדין על ידי העורר הן בשל האיומים כלפי המתלוננת והטרדתה על ידי בני משפחתו של העורר, כעולה מחומר החקירה. בהקשר אחרון זה צוין כי "גם השפעה על מצב נפשי של מתלוננת יכולה להילקח בחשבון במסגרת שיקולי בית המשפט, הגם שלא מדובר בעילה סטטוטורית או עצמאית העומדת בפני עצמה".

12. בית המשפט ציין עוד, כי בעברו של העורר גמר דין ללא הרשעה מבית משפט לנוער בבאר שבע בגין שלושה כתבי אישום מצורפים, בעבירות של תגרה, פציעה כאשר העבריין מזוין, ונהיגה ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח, אשר בגין נדון ביום 8.5.2016 לצו מבחן, התחייבות כספית, פיצוי, של"צ ופסילה מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים. בית המשפט ציין כי עיון בתיקים אלו מעלה כי גם באותו עניין התרשם שירות המבחן מדפוס אימפולסיביות של העורר, המלווים בקושי לכבד מרות, כעולה גם מהתסקיר בעניינו.

אשר למפקחים המוצעים, צוין כי ארבעה מתוכם הם נורמטיביים ומגויסים לסייע לעורר, אך יחד עם זאת, "הבעייתיות לא נמצאת בטיב הערבים אלא טמונה בדפוס התנהגותו ומאפייני אישיותו" של העורר.

לבסוף נתן בית המשפט דעתו גם לכך שההליך העיקרי לא צפוי להימשך זמן רב, שכן עדותה של המתלוננת הסתיימה, ומלבדה צפויים להעיד במסגרת עדי התביעה אמה של המתלוננת ותשעה שוטרים.

13. מכל הטעמים האמורים הורה כאמור בית משפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים נגדו.

14. על החלטה זו הוגש הערר.

15. בנימוקי הערר ובדין שהתקיים לפניי, טען בא-כוח העורר כי שגה בית משפט קמא משסבר כי לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור העורר לחלופת מעצר. עוד נטען, כי הזמנת התסקיר מעידה כי בית משפט קמא סבר שניתן היה לשחרר את העורר לחלופת מעצר, ועל כן, משנמצאה החלופה מתאימה, היה על בית המשפט לאמצה.

עוד נטען כי העורר מסתייג מיצירת הקשר של דודתו ובתה עם המתלוננת, וכי לא ראוי "להענישו", כלשונו, בשל מעשיהן. כן נטען, כי טעה בית משפט קבע משקבע כי מתקיים חשש לשיבוש הליכי משפט, שכן סיומה של עדות המתלוננת מאיין חשש זה, או למצער מפחיתו מאוד.

לבסוף נטען, כי בית משפט קמא לא העריך נכונה את משך הזמן עד לתום ההליך, שכן מעבר לעדים שמנה צפויים להעיד גם אביה של המתלוננת ועדה מומחית, וזאת מבלי למנות את עדי ההגנה. בעניין זה נטען עוד, כי בית המשפט התעלם מקשייו של העורר במעצרו מאחורי סורג ובריח, וכי אף שירות המבחן התרשם כי מעצרו עלול להעמיק

אצלו דפוסים שליליים.

16. דין הערר להידחות.

העבירות המיוחסות לעורר מקימות עילת מעצר בשל מסוכנותו, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. מסוכנותו הגבוהה של העורר נלמדת מהמעשים החמורים המיוחסים לו. מן האמור בכתב האישום המתוקן, ומחומר החקירה בו עיינתי, עולה לכאורה כי העורר הביא את המתלוננת לביתו בעורמה ואנס אותה פעם אחר פעם, באכזריות ובאלימות רבה, תוך שהוא מתגבר על ניסיונותיה להדפו ולמנוע ממנו לבצע את זממו.

זאת ועוד, בעוד שהעורר כופה את עצמו באלימות על המתלוננת על מנת לספק את רצונותיו המיניים, ובעוד המתלוננת בוכה בשל הכאבים שהעורר מסב לה במעשיו, הלה אינו מגלה חמלה, אלא, נהפוך הוא, בהתבטאויות אשר אין אלא להגדירן כנלוזות, הוא מתבטא במילים "אל תדאגי, את תתרגלי וזה לא יכאב", ובהמשך, משהוא מגלה שהיא דיממה על הסדין, אומר לה "יהיה לך זיכרון טוב ממני כי אני איבדתי לך את הבתולין", והחליף את הסדין. התבטאויות אלה מעצימות את הכיעור שבמעשיו של העורר.

יצוין, כי מעדות המתלוננת, שניתנה במסגרת חקירותיה מיום 6.6.2018, 10.6.2018 ומיום 12.6.2018, עולה במפורש כי המעשים בוצעו תוך התנגדותה ועל אף שהעורר ידע את גילה המדויק במסגרת היכרותם המוקדמת.

אין להמעיט בחומרתם של מעשים אלו ובפגיעתם הקשה, לכאורה, בנפשה הרכה של המתלוננת. הערכתו של שירות המבחן, לפיה לעורר דפוסי התנהגות אימפולסיביים והוא עלול לנקוט באלימות לצורך סיפוק צרכיו המידיים, מחזקת אף היא את המסקנה בדבר מסוכנותו הרבה.

בנסיבות אלו, לא ניתן לאיין את מסוכנותו הרבה של העורר בדרך של חלופת מעצר.

17. זאת ועוד, מקובלת עליי מסקנת בית משפט קמא כי בנסיבות העניין קמה גם עילת מעצר בשל שיבוש הליכי משפט וחשש להשפעה על עדים, לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.

כמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, וכעולה מעדותה של המתלוננת, העורר לקח עמו את הסדין שעליו היו כתמי זרע שלו ודמה של המתלוננת, והעלימו, מתוך ידיעה ברורה כי הסדין יכול לשמש ראיה רבת משמעות וכבדת משקל למעשיו.

בנסיבות אלה, ואף מבלי לייחס לעורר עצמו את פניותיהן של דודתו של העורר ובתה למתלוננת, מתקיים חשש סביר לשיבוש הליכי משפט לו ישוחרר העורר לחלופת מעצר.

בהקשר זה איני מקבל את טענת בא-כוח העורר, לפיה משסיימה המתלוננת למסור את עדותה אין עוד מקום לחשש שהעורר ישפיע עליה לשנות מעדותה, שכן מסירת עדות מוקדמת מצידה לא מבטיחה שהיא לא תקרא להעיד בשנית בהמשך ההליך.

18. ולבסוף, מקובלת עליי גם קביעתו של בית משפט קמא לפיה מצבה הנפשי של המתלוננות עשוי אף הוא להשפיע במידת מה על ההחלטה בדבר מעצרו של העורר בשלב זה של ההליך.

אין להמעיט בפגיעה החמורה במתלוננת כתוצאה מהעבירות המיוחסות לכאורה לעורר. פגיעה קשה זו בגופה ובנפשה של המתלוננת, אשר נגרמה כתוצאה מהמעשים האכזריים המיוחסים לכאורה לעורר, תלווה אותה עוד שנים רבות.

כמתואר בתסקיר, המתלוננת סובלת מחרדות ואינה מסוגלת לחזור לשגרת חייה, בין היתר בשל חששה מהעורר ומהאפשרות שישוחרר ממעצר. שלומה של המתלוננת ובטחונה ראוי שיילקחו על כן אף הם בחשבון, בין יתר השיקולים, בפרט לנוכח גילה הצעיר.

19. מכל הטעמים הללו, אני סבור כי בדיון הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. משקבעתי זאת, איני נדרש עוד לטיעוניו של בא-כוח העורר בעניין התסקיר ובעניין התרשמותו החיובית של בית משפט קמא מחלק מהמפקחים המוצעים.

20. הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, י"ז באב התשע"ח (29.7.2018).

ש ו פ ט